

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/902/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118287333
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118287333.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: SANUS Real, s.r.o., so sídlom Seberíniho 9, 821 03 Bratislava, IČO: 36 318 604 v konaní zast.: BUGAN, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bajkalská 25/A, 821 01 Bratislava, IČO: 47 258 870 proti povinnému: Ozajstné jedlo, s.r.o., so sídlom Trenčianska 672/6, 821 09 Bratislava, IČO: 43 926 487 v konaní zast.: ZVONČEKOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Miletičova 16, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 268 663, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 19.235,26 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/902/2018 zo dňa 11. septembra 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 11.9.2018 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 24Ek/902/2018, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 45 ods. 1, § 61h ods. 1, § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1, 3, § 200 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pričom pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadnuť len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ďalej uviedla, že základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Pričom riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Tiež uviedla, že po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol predložený súdu dňa 04.06.2018 (správne malo byť 05.09.2018), zistila, že tento nezakladá dôvody koncipované v ust. § 61k ods.1 písm. d), a teda také, že existujú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Súd, konajúc prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky, má zato, že exekučný titul, ktorým je Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 8Up/258/2018, vykonateľný dňa 25.05.2018 je v zmysle ust. § 45 ods. 1 Exekučného poriadku vykonateľné rozhodnutie súdu, ktoré zaväzuje k povinnosti, konkrétne k povinnosti zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu 19.235,26 Eur s príslušenstvom. Ďalej uviedla, že z citovaného ustanovenia § 61k ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že predmetnom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného aj hmotného práva, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Pričom pri rozhodovaní o návrhu na

zastavenie exekúcie súd už neskúma vecnú správnosť exekučného titulu, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, ale len tie skutočnosti, ktoré súd podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku rozhodujúce pre povolenie exekúcie (dôvodnosť a zákonnosť exekúcie). Čo sa týka argumentov uvedených v predloženej návrhu na zastavenie exekúcie, tieto súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky nepovažoval za dôvodné, nakoľko exekučný súd mal k dispozícii vykonateľné rozhodnutie súdu, kde bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému istinu spolu s príslušenstvom. V dôsledku nespĺnenia si povinnosti zo strany povinného, ktorá mu vyplývala z exekučného titulu pristúpil oprávnený dôvodne k nútenému vymáhaniu svojej pohľadávky. Súčasne uviedla, že povinný neuviedol žiadne skutočnosti relevantné pre dané konanie, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. V tejto súvislosti ešte súd konajúci vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že v exekučnom konaní nemá oprávnenie preskúmať tzv. základné (nachádzacie) konanie o vydanie exekučného titulu, Platobného rozkazu. V štádiu udelenia poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi súd skúma súlad exekučného titulu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. V prípade exekučného titulu je nevyhnutnou náležitosťou jeho vykonateľnosť, teda aby išlo o exekučný titul, na základe ktorého je možné viesť exekúciu. Touto vlastnosťou predmetný Platobný rozkaz v čase vydania poverenia disponoval. Uvedený exekučný titul teda spĺňa všetky formálne aj materiálne náležitosti exekučného titulu v zmysle platných právnych predpisov. Na základe vyššie uvedených skutočností vyššia súdna úradníčka návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku zamietla.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu v celom rozsahu sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby sudca Okresného súdu Banská Bystrica v exekučnom konaní 24Ek/902/2018 zmenil napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka a rozhodol tak, že Exekúciu zastavuje.

4. V samotnej sťažnosti uviedol, že navrhuje zastaviť exekúciu z dôvodu, že zákonným spôsobom namietol zákonnosť Exekučného titulu, na základe ktorého sa táto Exekúcia začala, pričom exekučný súd má povinnosť skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Ďalej zopakoval, že dňa 28.07.2018 podaním odporu, napadol na Okresnom súde Banská Bystrica súdnou cestou zákonnosť exekučného titulu oprávneného, čím je podľa povinného daný dôvodný predpoklad na zastavenie tejto exekúcie. Súčasne spolu s podaným odporom požiadal Okresný súd Banská Bystrica o zrušenie Exekučného titulu s následným odkladom vykonateľnosti exekučného titulu. Rovnako povinný opätovne namieta, že predmetný exekučný titul bol vydaný na základe nepravdivého skutkového stavu. Ďalej povinný svoju sťažnosť opiera o to, že bolo vydané neodkladné opatrenie, na základe ktorého súd oprávnenému zakázal nakladať s huteľným majetkom. Súčasne má za to, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a teda odôvodňujú zastavenie exekúcie (§61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku). Touto skutočnosťou je podľa povinného podanie už spomenutého odporu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/258/2018 zo dňa 23.04.2018. NA záver povinný spochybňuje závery exekučného súdu uvedené v napadnutom uznesení, podľa ktorých exekučný titul, pokiaľ je vykonateľný tak po formálnej a materiálnej stránke, nemôže byť neskôr preskúmateľný, pričom skúmať je potrebné len skutočnosti platné ku dňu začatia exekučného konania. Súčasne povinný poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR týkajúce sa tejto právnej problematiky.

5. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 29.10.2018 vyjadril aj oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý uviedol, že exekúcia je vedená na podklade riadneho exekučného titulu, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Oprávnený pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie vychádzal z právneho stavu, ktorého základom je platobný rozkaz vydaný dňa 23.4.2019 Okresným súdom Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. n. 8Up/258/2018. Ďalej uviedol, že povinný síce podal voči uvedenému platobnému rozkazu odpor, no tento bol súdom odmietnutý z dôvodu zmeškania lehoty a platobný rozkaz sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 25.5.2018. Ďalej k poukazu povinného na vydanie neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Bratislava II. č.k. 12C/39/2018-129 uviedol, že vykonateľnosť neodkladného opatrenia rešpektuje a povinnosti uložené mu v neodkladnom opatrení splnil, pričom v zákonnej lehote podal voči neodkladnému opatreniu odvolanie (v dôsledku čoho neodkladné opatrenie nenadobudlo právoplatnosť). Súčasne predmetné odvolanie priložil k svojmu vyjadreniu. NA záver uviedol, že nakoľko žiadny z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku neexistuje, a preto sťažnosť podanú povinným považuje za nedôvodnú a navrhuje, aby ju konajúci súd zamietol.

6. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola podaná dňa 01.10.2018 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo do dátovej schránky právneho zástupcu povinného doručené dňa 14.09.2018, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

13. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že uznesenie treba považovať vo výroku za vecne správne, sťažnosť povinného proti nemu tak za nedôvodnú, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

14. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 04.06.2018, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 8Up/258/2018 zo dňa 23.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.05.2018, dňa 11.06.2018 poverenie na vykonanie exekúcie súdnej exekútorke Mgr. Nine Banášovej (377EX 161/2018). Dňa 06.08.2018 bol v zákonnej lehote doručený poverenej súdnej exekútorke návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá ho bez vyjadrenia oprávneného, nakoľko tento na výzvu súdnej exekútorke vôbec nereagoval postúpila súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

15. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

16. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne v sťažnosťou napadnutom uznesení uviedla, že exekučný titul, ktorým je Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, pod sp. zn. 8Up/258/2018, vykonateľný dňa 25.05.2018 je vykonateľné rozhodnutie súdu, kde bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému istinu spolu s príslušenstvom. Rovnako správne skonštatovala, že v exekučnom konaní už súd nemá oprávnenie preskúmať tzv. základné (nachádzacie) konanie, čiže dôvodnosť vydania predmetného exekučného titulu a súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Rovnako správne uviedla, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma len oprávnenosť a dôvodnosť vykonávanej exekúcie, pričom dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Čo sa týka tvrdenia povinného, že súd v napadnutom uznesení nesprávne posúdil predmetnú vec, keďže podľa povinného uviedol, citujem „pokiaľ je exekučný titul vykonateľný tak po formálnej a materiálnej stránke, nemôže byť neskôr preskúmateľný, pričom je potrebné skúmať len skutočnosti platné ku dňu začatia exekučného konania,“ sudca pripúšťa, že tento právny záver ohľadne samotného momentu posudzovania oprávnenosti a dôvodnosti exekúcie nebol správny. Sudca preto opätovne preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie ako aj dôvody uvedené v jeho sťažnosti, pričom zistil, že hlavným dôvodom, ktorý povinný uviedol tak vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj vo

svojej sťažnosti je tá skutočnosť, že dňa 28.07.2018 napadol na Okresnom súde Banská Bystrica súdnou cestou zákonnosť exekučného titulu oprávneného, čím je podľa názoru povinného odôvodnený predpoklad na zastavenie tejto exekúcie. Súčasne uviedol, že podaným odporom žiada Okresný súd Banská Bystrica o zrušenie Exekučného titulu s následným odkladom vykonateľnosti exekučného titulu. Ďalej povinný namieta, že predmetný exekučný titul bol vydaný na základe nepravdivého skutkového stavu a tiež poukazuje na to, že bolo uznesením Okresného súdu Bratislava II. č.k. 12C/39/2018-129 vydané neodkladné opatrenie, na základe ktorého súd oprávnenému zakázal nakladať s hnutelným majetkom. Súčasne má za to, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a teda odôvodňujú zastavenie exekúcie (§61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku). Za účelom overenia dôvodnosti argumentov povinného si sudca pripojil elektronický spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/258/2018, pričom z jeho obsahu zistil, že odpor podaný povinným proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/258/2018 zo dňa 23.04.2018 bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/258/2018 zo dňa 27.07.2018 ako oneskorene podaný odmietnutý. V uznesení vyšší súdny úradník okrem iného uviedol, že platobný rozkaz bol žalovanému (v tomto konaní povinnému) doručený dňa 09.05.2018, pričom lehota na podanie odporu uplynula dňa 24.05.2018. Proti predmetnú uzneseniu podal žalovaný (v tomto konaní povinný) sťažnosť a súčasne žiadal, aby Okresný súd Banská Bystrica určil, že doručenie platobného rozkazu do elektronickej schránky žalovaného (v tomto konaní povinného) bolo neúčinné a napadnutý platobný rozkaz bol ako nezákonný zrušený. O predmetnom návrhu na určenie neúčinnosti elektronického doručenia platobného rozkazu ako aj o sťažnosti žalovaného (v tomto konaní povinného) rozhodla sudkyňa uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/258/2018 zo dňa 3.1.2019 tak, že výrokom I. návrh žalovaného na určenie neúčinnosti elektronického doručenia platobného rozkazu sp. zn. 8Up/258/2018 zo dňa 23.04.2018 s prílohami žalovanému zamietla, rovnako výrokom II. sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Up/258/2018 zo dňa 31.07.2018 zamietla a súčasne III. výrokom žalovanému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznala. V uvedenom rozhodnutí dospel súd k záveru, že žalovaný nespĺnil podmienky na to, aby súd rozhodol, že elektronické doručenie platobného rozkazu je neúčinné, nakoľko žalovaný súdu v zmysle § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente nepreukázal skutočnosť, že objektívne nemohol prevziať elektronickú úradnú správu (platobný rozkaz s prílohami) z dôvodu, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením a taktiež ani skutočnosť, že na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickú úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od žalovaného nie je spravodlivé požadovať. Súčasne sťažnosť žalovaného proti uzneseniu o odmietnutí odporu zamietol z dôvodu, že vyšší súdny úradník v sťažnosťou napadnutom uznesení sp. zn. 8Up/258/2018 zo dňa 31.07.2018 správne uviedol, že odpor žalovaného proti platobnému rozkazu sp. zn. 8Up/258/2018, doručený súdu dňa 27.07.2018 bol podaný po zákonnej lehote a teda oneskorene. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.01.2019.

17. Súd teda po opätovnom preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako aj dôvodov uvedených v sťažnosti dospel k záveru, že povinný vo svojom podaní neuviedol žiadne zákonné dôvody na zastavenie exekúcie, nakoľko v konečnom dôsledku povinný k návrhu na zastavenie exekúcie nepripojil žiadne dôkazy, preukazujúce zánik vymáhanej pohľadávky na základe právnej skutočnosti, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu, zrušenie exekučného titulu a ani existenciu iných skutočností, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu.

18. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam prerozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B. Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.